

به تأمین مالی بی‌بید و شرط دولت‌های واخرج نیستند. حراج ضعیف اوراق قرضه ۲۰ ساله خزانه‌داری آمریکا و کاهش رتبه اعتباری این کشور توسط موسسه وودز بیه دلیل گزاری از بدهی فزاینده، نه‌شاه‌هایی از این بیداری هستند. در ژاپن، وضعیت حتی چشمگیرتر است؛ بازنده اوراق قرضه ۲۰ ساله به بالاترین سطح در ۴۰ سال گذشته رسیده است. امروز، هزینه بهره بر بدهی ملی آمریکا به سرعت در حال افزایش است. در سال گذشته، بودجه فدرال ۸۸۰ میلیارد دلار، فقط برای پرداخت بهره بدهی هزینه کرد که این رقم از کل بودجه مدیکر یا رتزش بیشتر بود. این رقم بیش از دو برابر مقداری است که تنها چندسال پیش پرداخت می‌شد. دفتر بودجه کنگرس پیش‌بینی می‌کند که نسبت بدهی به تولید ناخالص داخلی آمریکا از سطح کنونی نزدیک به ۱۰۰٪ به رکورد ۱۲۵٪ در دهه آینده خواهد رسید. این استراض عظیم در دورانی رخ می‌دهد که نه جنگی وجود دارد و نه رکودی، و رنج یکبارگی در سطوح پایین تاریخی قرار دارد؛ وضعیتی که انباشت بدهی در دوران ریگزی را که خود یک ناخوارجی را، عادی جلوه می‌دهد. این چشم‌انداز نگران‌کننده، حتی بدون در نظر گرفتن طرح‌های هزینه‌ای جدیدی است. برای مثال، کمیته بودجه فدرال مسوول (CRFB) تخمین می‌زند که طرح‌های بودجه‌ای مانند اصلاحیه ۲۰۲۴ که لایحه بزرگ و زیاده‌ای ترامپ به‌طور کامل اجرا شود، به ملی آمریکا می‌تواند تا سال ۲۰۲۴ تا ۱۹۲ میلیارد ناخالص داخلی ببرد.

نتیجه گیری

جهان در یک نقطه عطف تاریخی قرار دارد. چرخه‌های بزرگ بدهی که معمولاً ۵۰ تا ۷۵ سال طول می‌کشد، به نظر می‌رسد به پایان خود نزدیک می‌شوند. سوال این نیست که آیا برای بدهی محدودیتی وجود دارد یا خیر (که قطعاً وجود دارد)، بلکه این است که آن محدودیتی چه زمانی و چگونه خواهد رسید. هیچ راه‌حل آسانی وجود ندارد. کاهش هزینه‌ها از نظر سیاسی بسیار دشوار است و به مقایسه شدید گروه‌های ذینفع روبه‌رو می‌شود. چاپ پول برای پرداخت بدهی، هرچند از نظر تئوری ممکن است، اما می‌تواند با این بردن کامل اعتماد سرمایه‌گذاران و ایجاد تورم، به یک خودکشی اقتصادی تبدیل شود. صندوق بین‌المللی پول (IMF) با هشدار در مورد این وضعیت، خواستار «تعدیل مالی جمعی» - یعنی افزایش مالیات یا کاهش هزینه‌ها در سراسر جهان - شده است.

در نهایت، پایداری این کوه عظیم بدهی به یک چیز بستگی دارد: اعتبار. امانه فقط اعتبار مالی، بلکه اعتبار سیاسی و نهادهی، همانطور که تاریخ سه قرن گذشته نشان می‌دهد، اعتبار عوامی پایداری، محصول دولت‌های قانون مدار و محققان است که به حاکمیت قانون و قراردادهای پایبندند. مشکل امروز این است که ساختار سیاسی حاکم بر جهان، یعنی دموکراسی‌های نامحده، ذاتاً با انضباط مالی در تضاد است. این نظام‌ها با انگیره‌های کوه‌نماد انتخاباتی و تمایل ذاتی به توزیع منابع در زمان حال و انتقال هزینه‌ها به آینده، به طور سیستماتیک بدهی تولید می‌کنند.

نابرابرین، بحران بدهی صرفاً یک مسأله اقتصادی نیست، بلکه پیامد یک تحول سیاسی عمیق است؛ گذار از جمهوری‌های تجاری با دولت‌های محدود به دولت‌های رفاهی گسترده که در آنها، قرار رأی اکثریت، ابزاری برای تأمین مالی خواسته‌های بی‌پایان از خزانه‌ای محدود بوده است. راه‌حل دیگر در یافتن یک ترفند اقتصادی می‌هوشتند اما چاپ پول بیشتر نیست. جهان با یک دوراهی فلسفی-سیاسی روبه‌رو است: آیا می‌توان نظامی طراحی کرد که هم دموکرات باشد و هم از نظر مالی سهولت‌پذیر؟ یا اینکه دموکراسی مالی مدرن، همانطور که برخی تصور می‌پندارند، از انتخاب عمومی معتقدان، سرانجام به لوایان خود تبدیل می‌شوند و خود را در زیر بار بدهی‌هایشان مدفون خواهند کرد؟ آینده نظام مالی جهانی و جایگاه دلار به عنوان سبب نرسون فقرات آن نه به پیش‌بینی‌های اقتصادی، که به پاسخ‌ها به این پرسش بنیادین بستگی دارد: پاسخ‌هایی که می‌توانند جهان را به سوی دموکراسی که در یک قرن اخیر ندیده‌ایم، بازآری کنند.

موضوع: درج آگهی تجدید فراخوان
 ۲۲۲۳/ت ک م ع / ۷۷۰۰۴۰۳۵۳۲
**1 set stage nozzle gas turbine for
GTG unit**

آخرین مهلت ارسال مدارک، طبق بند ۴ صفحه ۲ اسناد مناقصه تا پایان وقت اداری روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۷ می‌باشد. برای کسب اطلاعات بیشتر و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به سایت شرکت (www.torc.ir) بخش فراخوان‌ها مراجعه فرمایید.

نوبت دوم

موضوع: درج آگهی تجدید فراخوان
 ۰۴۸۰۰۳۷/ت.ک.م.ع/۲۲۴۹

خرید هشت عدد FURNACE TUBE

شرکت پالایش و پخش
 نفت ایران
 (تهران)

آخرین مهلت ارسال مدارک، طبق بند ۴ صفحه ۲

اسناد مناقصه تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه
مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۸ می‌باشد. برای کسب اطلاعات
بیشتر و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به
سایت شرکت (www.torc.ir) بخش
فراخوان‌ها مراجعه فرمایید.

روابط عمومی شرکت بالایش نفت تهران

موضوع: درج آگهی تجدید فراخوان
۲۲۵۴/ت.ک.م/ع/۷۷۰۴۰۴۰۶۳

تأمین Firewall fort iGATE 1100E

شرکت بالایش نفت تهران
(تهران نام)

آخرین مهلت ارسال مدارک، طبق بند ۲ صفحه ۲ اسناد مناقصه تا پایان وقت اداری روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۷ می‌باشد. برای کسب اطلاعات بیشتر و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به سایت شرکت (www.torc.ir) بخش فراخوان‌ها مراجعه فرماید.

روابط عمومی شرکت پالایش نفت تهران

سوق می دهد؛ پدیده ای که الکساندر همیلتون، از بنیان گذاران آمریکا، آن را «بیماری طبیعی همه دولت ها» نامید.

چه زمانی بدهی خطرناک می‌شود؟

این سوال که چه میزان بدهی بیش از حد است، یکی از داغ‌ترین بحث‌ها در اقتصاد کلان است و پاسخ روشنی بر آن وجود ندارد. قضاوت بدهی یک کشور به عوامل متعددی فراتر از نسبت ساده بدهی به تولید ناخالص داخلی بستگی دارد. هرچند، معالمانی مانند پژوهش‌های رابرتز و روگوف نشان می‌دهند که برای اقتصادهای متوسط، عبور از آستانه ۹۰ درصد بدهی به تولید ناخالص داخلی، به کاهش رشد اقتصادی همراه است و نسبت‌های بدهی به این آستانه و فراتر، با کشورها مفیدم دارند.

اینکه بدهی در اختیار سرمایه‌گذاران داخلی باشد یا خارجی، تفاوت بزرگی ایجاد نمی‌کند. زاین با نسیبت بدهی به تولید ناخالص داخلی بیش از ۴۰ درصد، یکی از بدهکارترین کشورهای جهان است. با این حال، این وضعیت باید پادرتار از چینی است که به نظر می‌رسد، برپایه بخش عمده‌ای از بدهی دولت زاین در اختیار سرمایه‌گذاران داخلی است. این موضوع، بدهی این کشور را تا حد زیادی در برابر نوسانات بازارهای مالی جهانی و افت سرمایه‌های مصون نگه می‌دارد. ترکیب ارزی بدهی نیز بسیار مهم است. کشورهای مانند ژاپن و آمریکا متحده که بدهی را به یار دوششان منتشر می‌کنند، انعطاف‌پذیری بیشتری دارند، زیرا از نظر تئوری می‌توانند برای بازپرداخت بدهی، پپول بیشتری چاپ کنند. این امتیاز گراف، به آنها اجازه می‌دهد تا سطح بالاتری از بدهی را تحمل کنند. در مقابل، کشورهای با بدهی خارجی هم می‌توانند، بسیاری از سبب‌های پری هستند. بدهی های کوتاه‌مدت بزرگ با اتاری دارند، زیرا بزرگ‌ترین به‌طور مکرر آنها را در بازار تعدید کند و در معرض نوسانات نرخ بهره قرار می‌گیرد. این وضعیت در بازار اوراق قرضه زاین به وضوح دیده می‌شود، جایی که سرمایه‌گذاران به تدریج از نقدشوندگی پایین، از اوراق قرضه بلندمدت که کمتر معامله می‌شوند دور می‌کنند. این پدیده، بازاری را ایجاد می‌کند.

شاید مهم‌ترین معادله، رابطه بین نرخ بهره دهی (f) و نرخ رشد اقتصادی (g) باشد. تا زمانی که اقتصاد کشور سریع‌تر از هزینه بهره بایش رشد کند (g > f)، توسعه سوددهی به GDP می‌تواند پایدار بماند. این نظریه که توسط اقتصاددانانی چون آلسوبیو پلانیس از دانشگاه تورن در فرانسه مطرح شد، به دولت‌ها حارس‌تار استفاده از نرخ بهره را تشویق می‌دهد. اما زمانی که نرخ رشد پیشی می‌گیرد از نرخ بهره (f > g)، کشور وارد یک پیچیده‌ی خطرناکی می‌شود که در آن بهره دهی سریع‌تر از توانایی اقتصاد برای پرداخت آن رشد کند و خطر نکل بهشت افزایش می‌یابد.

روز حسابرسی

سیستم چرخه‌ای بدهی زمانی که روان کار کند، معجزه‌آسا به نظر می‌رسد، اما ریسک‌های بزرگی در زیر سطح در حال شکل‌گیری است. برای همه‌ها، دولت‌ها از نعمت نرخ بهره پایین و در حال کاهش بهره‌بوندند. اما دوران به پایان رسیده است. چرخ جهانی تومپس از حرکت می‌گیرد، بانک‌های مرکزی را به افزایش شدید نرخ‌های بهره کرده و این موضوع بازی را کاملاً تغییر داده است. افزایش نرخ بهره، بازگراکن درخت‌فروتنی که در کابری مدتی در سایه بودند، دوباره به صحنه بازگردانده است؛ «پاسداران اوراق قرضه» این اصطلاح که توسط اقتصاددان ایدارنی ایجاد شده، به سرمایه‌گذاری اطلاق می‌شود که سیاست‌های مالی می‌تواند ملاحظه شود با افزایش اوراق قرضه آنها یا امتناع از خریدشان «مجازات» می‌کنند. این کار بازده (نرخ بهره) اوراق را بالا می‌برد و هزینه استقراض دولت را به شدت افزایش می‌دهد. واکنش بازار به این روند، همیشه دشوار نبوده است؛ «پاسداران» اوراق قرضه حاضر

Journal of Management Inquiry 25(1) 3-17

نوبت دوم

آگهی مناقصه عمومی

مناقصه شرکت پتروشیمی امیرکبیر

شماره درخواست APD-0430050

مناقصه گذار: شرکت پتروشیمی امیرکبیر (سهایی عام)

موضوع: یک عدد مانیטور و کنترولر یونیت دستگاه جت ماشین

HAMMEL MANN 2800 BAR

(CONTROL UNIT PROGRAMED ES3 HAMMEL MANN
NUMBER : B8.023004.0074)

متن کامل آگهی فوق در سایت شرکت پتروشیمی امیرکبیر به آدرس
WWW.AKPC.IR قابل رویت می باشد.

متقاضیان می توانند جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن
۰۶۱۰۵۲۱۷۵۰۰۹ آقای پورعبادی تماس حاصل فرمایند.

درج این آگهی هیچ گونه تعهدی برای دستگاه مناقصه گذار ایجاد نمی نماید

شرکت پتروشیمی امیرکبیر

آگهی تجدید فراخوان

۷۷۰۰۴۰۴۰۷۰/ت ک م ع/۲۲۵۶

INNER MECHANISM

خريد ود قلم

کتابخانه ملی
وزارت آموزش و پرورش
(تهران)

آخرین مهلت ارسال مدارک، طبق بند ۴ صفحه ۲

اسناد مناقصه تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۸ می باشد. برای کسب اطلاعات بیشتر و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به سایت شرکت (www.torc.ir) بخش فراخوان ها مراجعه فرمایید.

روابط عمومی شرکت بالایش نفت تهران

موضوع: درج آگهی تجدید فراخوان
۰۹۷۲۱۸۰۴۰۳۱/تک-م/ع/۲۲۵۳

تیمه و خرید ست کامل کلیه نیوبهای دیگ بخار
B&B-2101B&E

شرکت بالایش نفت تهران
(تاسیس ۱۳۵۷)

آخرین مهلت ارسال مدارک، طبق بند ۲ صفحه
اسناد مناقصه تا پایان وقت اداری روز سه‌شنبه
مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۷ می‌باشد. برای کسب اطلاعات
بیشتر و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به
سایت شرکت (www.torc.ir) بخش
فراخوان‌ها مراجعه فرمایید.

روابط عمومی شرکت پالایش نفت تهران

This detail from Pieter Bruegel the Elder's 'The Fight Between Carnival and Lent' depicts a scene of bureaucratic or clerical activity. In the center, a man wearing a red cap is intently writing on a document. To his left, a man in a dark robe with a red sleeve looks on with a wide-eyed, somewhat comical expression. In the foreground, an older man with a balding head and a grey beard is leaning forward, looking at the writing. Behind him, another man in a brown coat and black cap watches. The room is filled with papers, some hanging from the ceiling and others scattered on the green table. A small black inkwell and a quill pen are also visible on the table. The background shows shelves with more papers and a brown bag hanging on the wall.

چرا سیاستمداران، راه حل آسان امروز را به بهای بحران قطعی فردا می‌خرند؟

عشق‌بدهی در دولت‌های مدرن

دولت‌ها و بانک‌های مرکزی خارجی، مانند ژاپن و چین که بزرگ‌ترین دارندگان خارجی اوراق خزانه آمریکا هستند، دلاری‌ها را باز می‌دارند که از طریق تجارت به دست آورده‌اند، در این اوراق سرمایه‌گذاری می‌کنند، زیرا این اوراق به عنوان ارزی برای سرمایه‌گذاری و بانایات و کسب سودی می‌شوند. این منطقی در سطح جهانی نیز تکرار می‌شود: پس اندازهای ژاپنی‌ها به وام برای هلندی‌ها تبدیل می‌شود، پس اندازهای هلندی‌ها به وام برای برزیلی‌ها، و پس اندازهای برزیلی‌ها در نهایت دوباره به اوراق قرضه آمریکایی بازمی‌گردد. بنابراین، بدهی جهان توده‌ای از صورت حساب‌های پرداخت نیست، بلکه شبکه‌ای پویا و چرخشی است که پول در حلقه‌های بی‌پایان به حرکت درآید.

اعتماد به اعتبار و اقتصاد سیاسی بدهی

اعتیاد به اعتبار و اقتصاد سیاسی بدهی

اگر این سیستم چرخه‌ای است، چرا کوک‌دهی به‌طور مداوم در حال رشد است؟ چرا دولت‌ها به سادگی دست را دور گرفتن نمی‌زنند؟ چرا صرفاً افزایش قیمت، بلکه معیار در ساختار سیاسی دوم‌گانه‌ای مدرن رشد دارد، با بررسی دقیق می‌توان فهمید که انباشت‌دهی بیش از حد، نه یک اشتباه، بلکه نتیجه‌ی منطقی انتخاب‌های انگیخته‌ای سیاسی است. سیاستمداران با یک درواهی اساسی روبه‌رو هستند آنها می‌توانند با افزایش مالیات‌ها به تأمین هزینه‌های خود بپردازند که سیاستی نامحسوب‌با کاشش هزینه‌ها که موجب کاهش مقبولیت آنها و اعمال فشار بر مردم می‌شود یا با کاهش هزینه‌ها که به معنای خدمات عمومی ضعیف‌تر و در نتیجه‌ی ان نارضایتی مردم به جبران کسری خود بپردازند. در این میان، قرض گرفتن ساده‌ترین و کم‌هزینه‌ترین راه‌حل سیاسی است؛ زیرا بار آن را آینده و دوش دولت‌های بعدی منتقل می‌کند.

اقتصاد سیاسی برای توضیح این اعتیاد به اعتبار، چند مدل قدرتمند ارائه می‌دهد. نخستین و ساده‌ترین مدل، «تئوری سیاسی بودجه» است که در آن سیاستمداران به ویژه در سال‌های انتخاباتی، برای جلب رضایت رأی‌دهندگان تمایل به افزایش هزینه‌ها و کاهش مالیات‌ها دارند. اگرچه این رفتار می‌تواند نوسانات کوکچی در کسری بودجه ایجاد کند، اما به تنهایی نمی‌تواند انباشت عظیم و پایدار بدهی در دوران صلح را توضیح دهد.

توضیح عمیق‌تر در مدل تحت عنوان جنگ‌فراسیاسی نهفته است. وقتی نیاز به یک سیاست راهبردی در پاک (مانند کاهش بارانه‌ها یا افزایش سن بازنشستگی) وجود دارد، گروه‌های سیاسی و اجتماعی مختلف بر سر اینکه چه کسی باید بار اصلی آن را سوار کند، با هم دروش بکنند. این جنگ فراسیاسی می‌شوند. هر گروه تلاشی می‌کند تا با به تأخیر انداختن اصلاحات، بار آن را به دوش گروه دیگر بیندازد. مشکل اینجاست که دولت در این مدت به جای اصلاحات سخت به استقراض ادامه می‌دهد، و بدهی آن‌هاسته می‌شود و هر روز تأخیر، به دلیل بارهای بهره، هزینه نهایی اصلاحات، برای همه گروه‌ها سنگین‌تر می‌شود. این تأخیر تا زمانی ادامه می‌دهد که هزینه ادامه وضع موجود برای یکی از گروه‌ها کمتر از سود تسلیسم شدن را به صرفه تر بیاید. این همان دلیل اصلی رشد بی‌رویه بدهی در کشورهایی با قطب‌بندی سیاسی شدید است.

در نظام‌های سیاسی که احزاب را اولویت‌های ایدئولوژیک متفاوت به‌طور متناوب به قدرت می‌رساند، به‌دلی به یک ابزار استراتژیک برای تأثیرگذاری بر آینده تبدیل می‌شود. یک دولت مستقر، که نگران است از انتخابات بعدی قدرت را به‌دست نیاورد، به‌دلیل دیدگاه‌های متضاد و آگاه‌دار، می‌تواند تعداد به‌دلی‌های فزاینده برای تأمین مالی برنامه‌های مورد علاقه خود (مثلاً هزینه‌های اجتماعی برای یک دولت چپ‌گرا، یا کاهش مالیات و افزایش هزینه‌های دفاعی برای یک دولت راست‌گرا) ایجاد کند. این اقدام فاضلی و افزایش به‌دلی را به‌شدت محدود کرده و از مجبور می‌کند تا از برنامه‌های خود بکاهد یا بتواند به‌دلی‌های سنگین‌تر، اثربخش‌تر و سیدیه‌ار پرداخت نماید. در این مدل، که توسط آلسینا و تابلینی (۱۹۹۰) ارائه شد، عدم ثبات سیاسی و وفایی شدن ایدئولوژیک به‌طور مستقیم به انباشت به‌دلی‌ها یا از منافع بهینه می‌انجامد، زیرا هر حزب در زمان قدرت تلاش می‌کند با استفاده از به‌دلی‌ها، میراث خود را تثبیت و تداوم بخشد. این ایده خود را می‌پسندد.

در نهایت، «مشکل منابع مشترک» در نظام‌های دموکراتیک، به ویژه در مجالس قانون‌گذاری، به افزایش هزینه‌ها منجر می‌شود. هر نماینده برای کسب رأی، تلاش می‌کند تا پروژه‌ها و هزینه‌های بیشتری برای احراز نمایندگی خود تصویب کند. در حالی که مزایای این پروژه‌ها به یک منطقه خاص می‌رسد، هزینه آن (که از طریق مالیات‌های عمومی تمام می‌شود) بر دوش کل کشور سرشکن می‌شود. این عدم تقارن بین منافع مشترک و هزینه‌های پرداخته‌شده می‌شود که انگیزه‌ای قوی برای هر نماینده ایجاد می‌کند تا بیش از حد پهنه‌زنی درخواست کند. وقتی همه نمایندگان این‌گونه رفتار منطقی (از دیدگاه فردی) را دنبال کنند، نتیجه‌ای نامطلوب است. یک بودجه متورم و کسری عظیم است. این منطقی نه‌تعداد در سطح نمایندگی مجلس، بلکه در کابینه‌های دولت‌های ائتلافی نیز حاکم است. جایی که هر وزیر برای افزایش بودجه وزارتخانه خود می‌جنگد بدون آنکه کار مالیاتی آن را بر دوش ناخشنود و وزیر دادی به تنهایی باید در برابر این فشار مقاومت کند. این مجموعه از انگیزه‌ها و بازی‌ها، به تدریج راه را بهطور ساختاری به سمت کسری بودجه و وابستگی به‌دهی

فرید بهروز
روایت اقتصاد

جهان زیر بار سنگین کومی از بدهی قرار گرفته است که مرز ۴۰۰ تریلیون دلار فراقسط است؛ یعنی، بیش از سه بار بیش از تولید ناخالص داخلی جهانی. در این میان، بدهی‌های دولتی به تنهایی با سرعتی نگران‌کننده در حال افزایش است. در دوره پس از ۱۹۷۰، بدهی‌های عمومی برای شرایط اضطراری مانند جنگ و رکود بود. امروز به موتور محرک رشد و من حیث الحال، نگرین‌کن غیرقابل پیش‌بینی ترید نهید برای اقتصاد جهانی تبدیل شده است. شوک‌های پیاپی، از بحران مالی ۲۰۰۸ گرفته تا همه‌گیری کرونا و تهاجم روسیه به اوکراین، این موتور به‌مرز انفجار رسانده‌اند. اکنون با پایان یافتن دوران طلایی نرخ‌های بهره پایین که هزینه اعتبار را ناچیز می‌کرد، به نظر می‌رسد زمان حساسی برای این اعتیاد جهانی به شریط فراهم شده است.

آناٹومی، بدھی مدرن

در هسته خود، بدهی یکی از قدیمی‌ترین مفاهیم بشری است؛ قرض گرفتن از آینده برای قرض نیاز امروز. اما زمانی که این مفهوم ساده از سطح اعتماد بین افراد فراتر رفته و به ابزاری در دست دولت‌ها تبدیل شد، ما اهیت آن را همیشه درگروگفتار و پیش از آن، درمست دودشاهان و حاکمان به‌واسطه شخصی خودوام می‌گرفتند و اغلب نیز در بازپرداخت آن ناموفق بودند. نقطه عطف، انقلاب شکوهمند انگلستان در سال ۱۶۸۸ بود که با ایجاد محدودیت‌های قانونی بر قدرت پادشاه و تقویت پارلمان، زمینه را برای تولد «انبار عمومی» فراهم کرد. دولت، دیگر نه به عنوان یک شخص، بلکه به عنوان یک نهاد پایدار، می‌توانست با وثیقه‌های درآمدهای مالیاتی آینده خود، وام بگیرد. این نوآوری ساده که با فروش اوراق قرضه به مردم عادی، به دولت‌ها قدرت بی‌سابقه بخشید؛ توانایی تأمین مالی عظیم بدون نیاز به افزایش قرض و مانعوب مالیات‌ها. این ابزار، به سرعت جهانی شد، به‌ویژه در جریان جنگ‌های جهانی اول و دوم که کشورها برای تأمین هزینه جنگ و سپس بازسازی، به وام‌گیری بزرگی در مقیاس بی‌سابقه روی آوردند. نقطه عطف تاریخی بعدی، بازدهمات ۱۹۷۱ بود که خورد، در این روز، ریچارد نیکسون، رئیس‌جمهور وقت آمریکا، قابلیت تبدیل مستقیم دلار به طلا (به حالت تعلیق قرارود و نظام «استاندارد طلا» پایان داد، جهان وارد عصر پول بی‌بشوانه « Fiat Money» شد؛ پولی که ارزش آن به واسطه یک دارایی فیزیکی، بلکه تنها با حکم و اعتبار دولت‌ها تعیین نمی‌شد. این اقدام، به دولت‌ها، به واسطه ابالات متحده، قدرتی تقریباً نامحدود برای خلق پول و استراض داد. اگر این به نظر دستورالعملی برای استراض بی‌پایان می‌آید، دقیقاً همینطور بود. دهه ۱۹۸۰ به بعد، بدهی جهانی منفرج شد و از یک راجل‌نهایی در زمان بحران، به یک جهنجا و موتور اصلی رشد اقتصادی در دوران صلح تبدیل گشت، پدیده‌ای که در تاریخ بی‌سابقه بود.

شبکہ جهانی، بدھی

ارقام تریلیون دلاری بدهی جهانی این تصور را ایجاد می کند که یک شخصیت قدرتمند و مرموز تمام پول ها را در دست دارد و جهان به او بدهکار است. اما واقعیت بسیار پیچیده تر و درونی تر است. بدهی مدرن در خطوط مستقیم حرکت نمی کند، بلکه در چرخه های پیچیده و در هم تنیده در گردش است. برای درک این موضوع، بیایید در االات متحده، بدهکارترین کشور جهان تمرکز کنیم. طبق آمار خزانه داری ایالات متحده، بخش عمده ای از این بدهی، حدود ۸۰ درصد، به خود آمریکا بدهی هاتعلق دارد. در واقع، آمریکا از خودش وام می گیرد. این فرایند اینگونه عمل می کند: دولت با فروش اوراق بهادار، قابل معامله مانند اوراق قرضه، پول قرض می گیرد. خریداران اصلی

وقتی شما پول خود را در بانک می‌گذارید، بانک آن را برای کسب سود به کار می‌اندازد. یکی از آن‌ترین و محبوب‌ترین سرمایه‌گذاری‌های بانک‌ها، خرید اوراق خزانه امریکا است. همین منطق برای سایر نهادهای سرمایه‌گذار است. صندوق‌های بازنشستگی که پس‌انداز در اوراق بزرگ میلیون‌ها نفر را مدیریت می‌کنند، صندوق‌های بیمه و صندوق‌های سرمایه‌گذاری مشترک، همگی خریداران عمده اوراق قرضه دولتی هستند. این اوراق یک سرمایه‌گذاری کم‌ریسک و حیاتی برای این نهادهای محسوب می‌شوند که این نیاز اجازه می‌دهد قایل اعتمادی کسب کنند و به تعهدات دولتی عمل نمایند. بخشی از بدهی ملی امریکا نیز «بدهی دولتی» است؛ برای مثال، سازمان تامین اجتماعی امریکا از مازاد درآمد خود برای خرید اوراق قرضه دولتی استفاده می‌کند. علاوه بر این، شهروندان عادی نیز، چه به‌طور مستقیم و چه از طریق صندوق‌های سرمایه‌گذاری، بخشی از این بدهی‌ها را از اختیار دارند. این فرآیند شبکه پنهان ایجاد می‌کند که در آن پس‌اندازهای کارمندان و مردم شرکت‌ها به پول وام‌های دولت تبدیل می‌شود. وقتی دولت بهره بدهی خود را پرداخت می‌کند، آن پول مستقیماً به جیب همین افراد چرخه‌گردان داخلی باز می‌گردد و آنها با این پول، اوراق قرضه بیشتری می‌خرند و این یک چرخه‌گردان بدهی‌ها می‌شود.